BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 217 Marți 8 August 1944
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂȚI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000. Z. ȘTIINȚELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 l. 520-12 l. 600 le

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

DURERI CUMPLITE

Continuă a fi lungă rubrica pe care ziarul nostru o publică sub titlul „*Refugiați căutați de ai lor*". In cele câteva rânduri câte cuprinde fiecare anunț, din această rubrică, se exprimă o durere cu atât mai mare și mai cumplită, cu cât deseori nu se știe dacă va fi alinată, dacă strigătul disperat al celor atât de greu încercați de soartă, va găsi ecoul dorit

A venit năvala dușmană peste sate și orașe ale străvechei noastre Moldove, iar românii din aceste sate și orașe s'au văzut constrânși să-și ia drumul aprig al pribegiei. A fugit care cum a putut și care încotro a putut. Stăpâniți de teama și grija de a nu cădea pe mâna dușmanului, oamenii nu au avut nici timp, nici posibilitatea și necesara liniște sufletească de a pleca în ordine și de a pleca la un loc toți membrii uneia și aceleași familii. Mulți dintr'înșii s'au risipit, unii de alții, pe drumuri diferite.

Acum, cei ce au izbutit să scape cu viața sănătoși și să găsească un adăpost în teritoriul de dincoace de linia frontului, adresează apeluri și rugăminți, ca să li se dea vești despre soarta celor, ce le sunt dragi, celor ce sunt sânge din sângele lor, dar despre cari nu știu nimic. Nu știu dacă și ei au putut să-și găsească un adăpost, nu știu pe unde rătăcesc — ba, ceeace le întețește durerea, n'au siguranța că ar fi încă în viață.

Iată, am citit din nou rubrica de care ne ocupăm și ne-am făcut unele însemnări. Din aceste însemnări constatăm că apelurile cele mai multe sunt ale părinților, cari își caută pe copiii lor, despre cari, deși de când luaseră cu toții drumul amar al pribegiei, a trecut la mijloc vreme destulă, n'au totuși nicio veste

Nu sunt, de asemenea puțini soți care s'au rătăcit de soțiile și copiii lor. Unul, bunăoară, nu știe nimic de soarta soției sale și a celor trei copii ai lor. Un altul se roagă să i se comunice de către cei ce ar ști ceva despre soarta soției sale și a 7 copii.

Mai vedem surori căutându-și pe frații lor, frați pe surorile lor, fiii pe mamele lor.

Repetarea acestor apeluri arată gradul de disperare și de completă durere al celor atât de crunt loviți în ceeace li e mai drag pe lume. Și cum așteaptă ei să soseasă de undeva o veste bună, o veste care să le aline chinul ce-i sfâșie! Cum le tremură mâna și cum le palpită inima în piept, când rup plicul unei scrisori, în al cărei conținut întrezăresc o speranță sau măcar o licărire de speranțe!

De alături de rubrica „Refugiați căutați de ai lor", s'a mai ivit de când cu bombardamentele aviației anglo-americane împotriva orașelor și satelor noastre, o nouă rubrică, al cărei cuprins nu este mai puțin tragic. In această nouă rubrică își strigă durerea cei pe care groaznicele bombardamente aeriene i-au despărțit de ai lor. Din nenorocire, nu puține ori i-au despărțit pentru totdeauna — i-au despărțit prin moartea năprasnică a ființelor pe care le caută.

Totuși, până nu au această dureroasă certitudine, cei rămași în viață, cei ce au scăpat ca prin o adevărată minune din dărâmăturile locuințelor, în care îi prinsese bombardamentul, păstrează încă speranța că ființele ce le sunt scumpe, nu s'au prăpădit, ci trăiesc undeva.

In această speranță, supraviețuitorii publică fotografiile celor dispăruți și adresează rugăminți înduioșate către toți cari le-ar putea da o veste sau măcar un indiciu, care să-i pună pe urma celor căutați.

In foarte multe cazuri, cei căutați sunt copii nevrâstnici. ceeace face durerea părinților să fie cu atât mai mare și mai neostoită.

Uneori se găsesc urme din cei dispăruți, numai că aceste urme încremenesc de groază și storc lacrimi de compătimire chiar și din ochii celor mai indiferenți. Și cum să nu fie așa, când nu se găsesc decât resturi — un braț, un cap, un picior — din trupurile sfârtecate de bombele ucigașe?

Aceste suferințe tragice, aceste dureri cumplite sporesc și mai mult datoria celor cari — cel puțin acum — am fost cruțați de astfel de lovituri de a da semenilor noștri atât de năpăstuiți tot ajutorul ce stă în puterea noastră și să fim alături de dânșii cu sentimente de simpatie și de frățească solidaritate

DISCURSUL D-LUI CHURCHILL

I

POLITICA EXTERNĂ A MAREI BRITANII

După ce a trecut în revistă operațiile de pe fronturi, d. Churchill a făcut o largă expunere asupra politicii externe a Marei Britanii și a atitudinei ei față de diferitele probleme internaționale care interesează direct Anglia. Multe din aceste probleme datează de vreme îndelungată și d. Churchill știe bine că, în unele din ele, politica engleză — cum e de pildă problema polono-rusă — a trebuit să abdice în fața Rusiei sovietice, iar în atitudinea Angliei față de Franța, politica britanică a trebuit să urmeze pe cea nord-americană. De aceea d. Churchill a trebut să recurgă la abilitate oratorică în această parte a discursului său, pentru a menaja toate susceptibilitățile.

„Mă apropii acum — a spus d-sa — nu fără o firească îngrijorare, de subiectul delicat al afacerilor externe".

Acest început denotă dificultatea în care s'a găsit premierul britanic în expunerea ce a trebuit s'o facă asupra problemelor delicate de politică externă.

D. Churchill s'a ridicat în primul rând împotriva ideologiilor. „Pe câtă vreme aplaud idealismul — a spus d-sa — ca pe o lumină binefăcătoare care se întinde pe deasupra gândurilor și speranțelor oamenilor și inspiră jertfe nobile, socotesc că ideologia se prezintă adesea incompatibilă cu libertatea". Din această concepție personală, d. Churchill a tras concluzia că ideologiile apărute după primul război mondial trebue înlăturate și înlocuite printr'o nouă frăție între oameni, „care nu va mai fi bazată pe asprul antagonism al ideologiilor, ci pe un larg ideal de pace, de justiție și de libertate". Primul ministru britanic, desvoltând această concepție, a declarat că se simte bucuros că „războiul și-a pierdut din caracterul ideologic și din antagonismul între sisteme rivale și că din ce în ce mai mult se caracterizează prin idealuri și prin foloasele solide ce vor putea fi realizate de marile masse ale popoarelor din multe țări, în definitiv, din toate țările".

E aproape o profesie de credință în ce privește viitorul și e interesant de reținut că d. Churchill a ținut să precizeze că acest ideal va trebui să fie realizat de masele popoarelor „din toate țările".

Intrând în domeniul relațiilor Angliei cu diferitele state europene, d. Churchill s'a ocupat în primul rând de Franța. După ce a făcut constatarea că „afacerile străine sunt puternic influențate de evoluția situației războiului", d. Churchill a recunoscut indirect că relațiile dintre comitetul național francez de sub conducerea generalului de Gaulle și guvernul Statelor-Unite. D-sa a spus:

„Printre cele dintâi succese figurează marea îmbunătățire a relațiilor dintre Comitetul național francez de sub conducerea generalului de Gaulle și guvernul Statelor-Unite. Aceasta s'a realizat în parte grație lucrărilor îngrijite pe care le-a diriguit aici d. Eden și grație marilor succese pe care le-a avut vizita generalului de Gaulle la președintele Statelor-Unite".

Atitudinea Marei Britanii față de generalul de Gaulle nu era clară în ultimul timp. Se știe că în Camera Comunelor s'au pus multe întrebări în această chestiune la care însă de pe banca ministerială se refuza răspunsul. Se știe deasemeni că o parte din presa britanică a cerut cu insistență recunoașterea comitetului național francez drept guvern provizioriu al Franței și că d Churchill evita un răspuns precis tocmai fiindcă cunoștea opunerea Statelor-Unite.

„In ultimii patru ani, a spus d. Churchill, am avut multe divergințe cu generalul de Gaulle dar niciodată nu am uitat și nu voi putea uita niciodată că el a fost primul francez eminent, care a făcut față dușmanului comun într'un moment care părea momentul ruinei pentru țara sa și chiar pentru noi, și este lucru cinstit ca el să fie tot primul în zilele când Franța se va ridica din nou în locul ce i se cuvine printre popoarele Europei".

După cum se vede, premierul britanic a voit să justifice, prin aceste cuvinte, politica de rezervă pe care a avut-o față de generalul de Gaulle și în același timp să dea generalului francez o satisfacție publică. Dar d. Churchill, profitând de acest prilej, a voit în același timp să precizeze și care este în general politica Angliei față de Franța, pentru acum și pentru viitor.

„Timp de patruzeci de ani — a spus d-sa — am fost prietenul statornic al Franței și al bravei sale armate. Toată viața mea am fost recunoscător pentru contribuția pe care Franța a adus-o culturii, gloriei și mai presus de toate ideii de libertate personală și de drepturi ale omului. Toate acestea au iradiat din sufletul Franței .Nu este vorba de sentimente sau de simpatii personale. Este vorba de principale-

(Continuare in pag. 2-a)

SITUAȚIA LUPTELOR DE PE FRONTUL ITALIAN

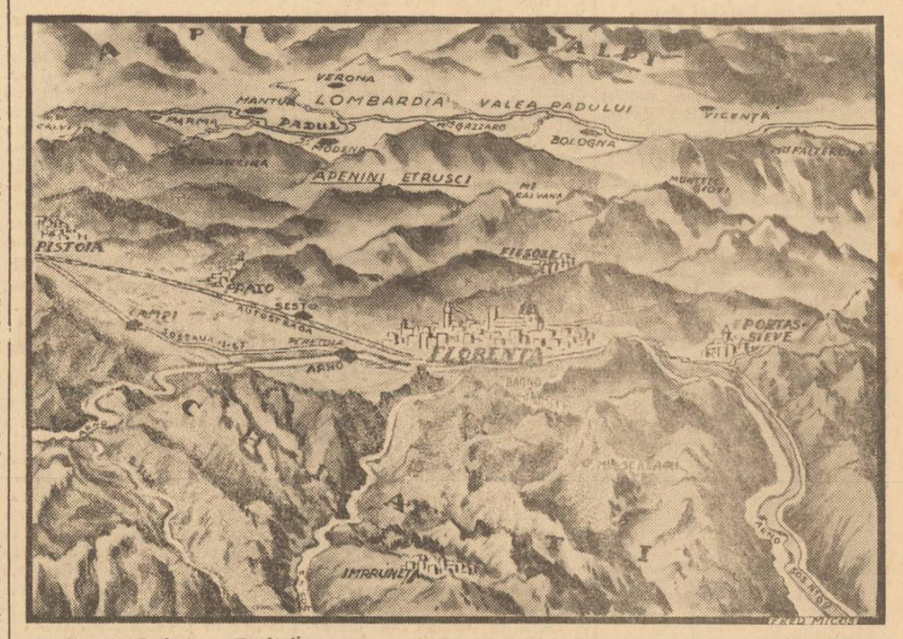

Berlin, 6 (Rador). — **Englezii nu au mai fost în stare în cursul zilei de Vineri, după extraordinar de grelele și înverșunatele lupte din ziua precedentă, să-și continue marele lor atac împotriva Florenței.**

Ei s'au apropiat pe întregul curs inferior al lui Arno de malul de sud al fluviului, ce a avut ca urmare replierea elementelor de siguranță germane pe malul lui de nord.

In general însă, activitatea infanteriei engleze a scăzut în mod esențial ceeace, fără îndoială, trebue pus pe seama grelelor pierderi sângeroase ce i-au fost pricinuite în ziua precedentă de îndârjita apărare germană.

Dimpotrivă, în tot cursul zilei, un tir violent deschis de numeroase baterii britanice grele s'a abătut asupra orașului Florența, care a suferit astfel noul mari pagube.

Lupte mai mari s'au înregistrat Vineri numai pe cursul superior al lui Arno, unde englezii, aducând puternice forțe de tăncuri și numeroase baterii, au pătruns Vineri seara într'o poziție dominantă germană.

Luptele au continuat aci în tot cursul nopții și s'au mai însuflețit în primele ore ale zilei de Sâmbătă.

LUPTELE DE PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

Berlin, 6 (Rador). — **Se dau următoarele amănunte cu privire la luptele depe frontul de răsărit:**

Consolidarea crescândă a situației generale depe frontul de răsărit apare în modul cel mai izbitor prin nimicirea unui corp blindat sovietic în regiunea dela răsărit de Varșovia.

Corpul 3 blindat sovietic fusese izolat de mai multe zile prin intervenția mai multor grupuri de luptă germane blindate, a căror presiune concentrică s'a soldat Sâmbătă cu completa lichidare a unei formații pe care conducerea sovietică o considera ca importantă pentru cucerirea Varșoviei.

Despre tăria acestei formații vorbesc cifrele pierderilor și prăzii de război. Au fost distruse 89 tancuri grele, în cea mai mare parte de tipul T 34, trei tunuri grele de asalt și 45 mortiere motorizate de calibru greu. In afară de aceasta, peste 3000 prizonieri au fost pierduți de bolșevici în aceste lupte. Deasemeni, inamicul a avut 6.000 morți și nenumărați răniți.

Armata germană din răsărit, care fusese nimicită acum o săptămână de propaganda britanică, știe astfel să dea lovituri foarte grele ca și până acum inamicului superior considerabil numericește și în material de război.

In amănunțime, se comunică următoarele depe diferitele sectoare de luptă:

In vreme ce presiunea sovietică continuă împotriva trecătorii Tătarilor în restul regiunii precarpatice, diviziile germane s'au putut menține cu succes în apărare și în contraatac. Toate încercările bolșevice de a câștiga spațiu mai departe înspre vest și sud-vest au fost dejucate.

Formațiile rapide germane și grupurile blindate au reușit atât în regiunea precarpatică cât și la vest de San, să închidă pătrunderile ivite în front și să isgonească pe bolșevici din mai multe localități.

La vest de Vistula superioară, unde sovieticii opereaz în modul cel mai masiv cu patru corpuri de tancuri de gardă, ei au reușit să pătrundă cu forțe de recunoaștere până în regiune dela nord-est de Varșovia, unde au fost oprîți de elementele de siguranță germane.

Pe frontul Vistulei, la sud est de Varșovia, toate încercările sovieticilor de a lărgi capetele de pod mai mici s'au năruit.

La sud de Varșovia, atacul unei formații blindate germane împotriva unei rezistențe sovietice dârze la început a progresat fiind smulse din mâinile bolșevicilor sectoare importante.

La răsărit de Varșovia, formațiile germane combatante au înregistrat, în afară de nimicirea ce a fost anunțată a corpului 3 blindat sovietic, pe un front larg succese defensive însemnate.

Și atacurile bolșevice efectuate cu un puternic sprijin de avioane de bătălie, din regiunea dela vest de Bialystock, s'au năruit în zona din fața liniilor germane sau au fost făcute ineficace prin contraatac.

LINIILE PRINCIPALE DE LUPTĂ MENȚINUTE DE GERMANI

In sectoarele de front dela răsărit de Augustow, dela nord-est de Sudauen și dela vest de Vilkoviski, a continuat cu o violență nemicșorată puternica presiune sovietică din ziua precedentă.

In lupte înverșunate ce au durat mai multe ore, formațiile germane au apărat cu succes liniile lor principale de luptă.

Contraatacul unui grup german blindat la nord-est de Wirballen a dus la închiderea unei pătrunderi făcute în traseul frontului în cursul zilei precedente. Aci, formațiile de tancuri bolșevice pătrunse au fost lovite adânc în flanc și, după scurte lupte îndârjite, aruncate mult înapoi în spre răsărit.

In mod strălucit au luptat formațiile de infanterie germană dela nord de Memel împotriva unităților sovietice de tancuri și motorizate, ce aveau însărcinarea de a realiza în orice condiții o străpungere decisivă în direcția granței Prusiei orientale.

Deși bolșevicii, după lupte îndârjite de mai multe ore, au reușit să dea înapoi pe câțiva kilometri linia germană, ei nu au fost nicăeri în stare să rupă frontul german și să pătrundă în adâncul lui.

In mai multe rânduri, grenadierii germani s'au lăsat depășiți de unitățile de tancuri sovietice, pentru a le face apoi nevătămătoare, folosind mijloace de luptă apropiată.

Bolșevicii au pierdut în aceste lupte 62 tancuri, dintre care cea mai mare parte prin mijloace de luptă apropiată.

Alte 27 tancuri au fost nimicite de avioanele de bătălie antitanc germane. Din aceste tancuri, singur maiorul Rudel a doborît 11.

La aripa de nord a frontului de răsărit, trupele germane au rezistat cu succes în regiunea Mitau.

Orașul Mitau a fost din nou luat cu asalt.

Contraatacuri sovietice împotriva a două capete de pod germane alcătuite în cursul zilei de Sâmbătă au fost respinse sângeros în mai multe rânduri.

La sud-vest de lacul Peipus, liniile germane au fost repliate pe un front larg. Bolșevicii au urmărit îndeaproape, totuși ei au putut fi ținuți la distanță cu succes pretutindeni de forțele de siguranță germane.

Pe frontul Narva, bolșevicii au reînoit în sectorul coastei violentele lor atacuri zadarnice.

Cercurile berlineze și atitudinea Sovietelor față de ruperea relațiilor germano-turce

Berlin 6 (Rador). — *In cercurile politice berlineze, tăcerea pe care presa din Moscova o păstrează față de ruperea relațiilor dintre Turcia și Germania, este caracterizată ca extraordinar de elocventă.*

Faptul că sovieticii nu și-au exprimat părerea într'o chestiune care privește Uniunea Sovietelor — se constată — a fost socotit totdeauna ca un semn al nemulțumirii bolșevicilor.

Moscova urmărește prin aceasta o tactică ce a fost utilizată în multe alte ocazii.

Și această cerere surprinzătoare trebue interpretată în sensul că Moscova nu vrea să se declare nemulțumită cu actual'a situație a lucrurilor, ci își exprimă în acest fel neechivoc cererea împlinirii unor pretenții mai ample.

La Berlin se relevă constatările din presa inamică și neutră, care în această privință au îndreptat atenția asupra Dardanelelor.

„Basler Nachrichten" a anunțat că Turcia nu intenționează să ofere baze aliaților.

Este interesant în orice caz — se declară la Berlin — să se urmărească evoluția viitoare a acestei probleme.

CUVÂNTAREA FÜHRERULUI
IN FAȚA CORPULUI SĂU DE CONDUCĂTORI POLITICI

Berlin, 6 (Rador). — **„Die Nationalsozialisttische Parteikorrespondenz" anunță:**

In ziua de 4 August, Reichsleiterii și Gauleiterii au fost primiți, la terminarea reuniunii lor, de Fuehrer la cartierul său general.

Reichsleiterul general cavaler von Epp s'a făcut purtătorul de cuvânt al conducătorilor partidului, exprimând în cuvinte mișcătoare bucuria de a vedea complet sănătos și în deplinătatea forțelor sale de creație pe Fuehrer după atentatul nelegiuit din 20 Iulie.

A luat apoi cuvântul Fuehrerul în fața corpului său de conducători politici.

El a adus lumină asupra motivelor ascunse ce au stat la baza zilei de 20 Iulie.

Dacă se judecă această crimă, trebue după cum a declarat Fuehrerul, să nu se uite că acești trădători de fapt au sabotat neîncetat eforturile și lupta națiunii nu numai dela 1941, ci chiar din vremea preluării conducerii statului de către partidul național-socialist. Clica a fost limitată din punct de vedere numeric, dar importantă sub raportul influenței.

Fuehrerul a expus în amănuntime cum din aceste cercuri s'a opus o permanentă rezistență împotriva măsurilor guvernului. care s'a intensificat până la a deveni o trădare evidentă a trupelor combatante și sabotaj direct al aprovizionării frontului.

O covârșitoare majoritate, printre care se află mii de bravi ofițeri germani, nu a avut nimic comun cu această bandă criminală, pe care o repudiază cu scârbă și indignare.

Fuehrerul însuși socotește că este o hotărâre a destinului și o ușurare personală faptul că acum în sfârșit a putut fi descoperită această rezistență lăuntrică ce nu fusese până azi niciodată prinsă asupra faptului și eliminată această clică de criminali.

Acum, trebue să se tragă consecințele acestor evenimente. Până la urmă, se va recunoaște că acest fapt atât de rușinos în clipa de față a fost poate cel mai bogat în roade pentru întreg viitorul Germaniei.

„Nu mă tem, a declarat Fuehrerul, de lupta împotriva inamicilor din afară. In ciuda a orice, până la urmă noi îi vom birui. Trebue numai însă să am conștiința că în spate domneste o siguranță absolută, o încredere perfectă și o colaborare fidelă. Aceasta este condiția.

Noi nu am fi putut întreprinde mobilizarea tuturor forțelor poporului nostru așa cum ea se produce astăzi, dacă ar fi durat mai departe uneltirile criminale ale saboteurilor ce sunt astăzi îndepărtați. Prin punerea în acțiune a tuturor forțelor militare și lăuntrice ale națiunii vom învinge toate greutățile.

Numai deacea sunt recunoscător soartei că mi-a salvat viața pentru ca să pot continua lupta. Căci cred că eu sunt necesar națiunii, că ea are nevoe de un om care nu capitulează în nici o circumstanță, ci care ține sus neabătut drapelul credinței și al siguranței, și pentrucă cred că nimeni altcineva nu ar acționa mai bine ca mine în această privință. Indiferent de loviturile viitoare ale destinului voi sta totdeauna drept, ca purtător al drapelului.

Tocmai grație zilei de 20 Iulie, am căpătat o siguranță ca niciodată până acum în viața mea. Deaceea, noi vom ieși victorioși până la urmă din acest război".

La terminarea cuvântării Fuehrerului, conducătorii reuniți ai partidului i-au făcut o manifestație de fidelitate și de încredere desăvârșită.

Reichsleiterul și Reichsarbeitsfuehrerul Hierl a exprimat aceste sentimente prin cuvintele:

„Fuehrer, dv. vă cunoașteți vechii luptători și tovarăși de luptă. Știți cum suntem legați de dv. Viața dv. este viața noastră. Nu cred că este necesar să exprimăm din nou fidelitatea noastră. Această fidelitate este dela sine înțeleasă. Pentru această fidelitate nu există nici o limitare și nici o intensificare. Pentru noi, camarazi de partid, nu există decât o singură și adevărată credință și aceasta include în ea totul și anume: lupta și sacrificiul. Să trăiască Fuehrerul nostru. Să trăim cu toții! Victorie — mântuire!"

IMPUTERNICIRI SPECIALE DATE DE FUEHRER UNOR CONDUCĂTORI GERMANI

Berlin, 6 (Rador). — D. Albert Speer, ministrul Reichului pentru înarmare și producția de război, a însărcinat pe conducătorul de până acum al comisiei principale de muniții, directorul Geilenberg, purtătorul Crucii de Fier a Meritului de război cu Spade, cu misiuni foarte importante și decisive pentru război, în care scop Fuehrerul a dat d-lui Geilenberg o împuternicire specială:

D. Speer a numit în funcția de conducător al comisiei principale de muniții pe consulul general Dietrich Stahl, conducătorul de până acum a două comisii speciale făcând parte din comisia principală de muniții.

I. P. S. S. PATRIARHUL NICODIM A IMPLINIT 50 ANI DE HIROTONIE

Duminică 6 August, praznicul schimbării la față a Domnului nostru Iisus Hristos, Inalt Prea Sfințitul Patriarh Nicodim a împlinit 50 ani de hirotonie.

Cu acest prilej a oficiat sfânta liturghie la mănăstirea Samurcășești-Ciorogârla, înconjurat de Prea Sfințiții Arhierei vicari: Veniamin Ploeșteanul, Galaction Silistreanul și Athanasie Dincă Bârlădeanul și de un sobor de preoți, format din directorul Sfântului Sinod, consilierii patriarhali și arhiepiscopali.

La această solemnă slujbă au participat, pe lângă soborul călugărițelor, mulți credincioși din Capitală și împrejurimi.

In tot timpul slujbei, impunătorul sobor de arhierei și preoți a înălțat rugăciuni pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru izbăvirea neamului de urgia vremurilor prin care trece.

INSEMNĂRI CULTURALE

UN MARE DOLIU AL ȘTIINȚEI ROMÂNE: MOARTEA PROFESORULUI FR. S. RAINER

de CONSTANTIN KIRIȚESCU

Sinistra seceră a doborât pe încă unul din oamenii ce cinsteau cu o deosebită strălucire știința și învățământul superior. Profesorul Rainer nu mai este. S'a stins un om de o neprețuită valoare, o ideală și armonică întrupare a inteligenții, culturii și caracterului.

Profesorul Rainer a fost un om de o erudiție cum rareori se întâlnește chiar în țările de vechie cultură. Specialitatea lui de catedră era Anatomia, baza învățământului medical; dela înălțimea ei a profesat aproape patru decenii la Facultatea de medicină — dela Iași mai întâi dela București mai apoi. Dar, deopotrivă de stăpân pe toate specialitățile biologice, pe care le poseda cu adâncirea a tot atâtor specialiști la un loc, el a deschis drumuri noi cercetărilor anatomice și le-a lărgit orizontul. punând la baza Anatomiei principiul cauzalității și a „structurilor funcționale", dând acestei științe, considerată de unii ca o descriere de lucruri moarte, interesul legat de fenomenele vieții.

Ce a însemnat Rainer pentru învățământul nostru medical, o mărturisesc numeroasele generații de medici cari au deprins, lângă masa de lucru a savantului, pasiunea cercetării, munca plină de abnegație, metodă, meticulositate și probitate. Această calitate a probității, împinsă până la ultimele limite, l-a reținut dela producția cantitativă, practicată cu atâta ușurință în unele cercuri ale oamenilor noștri de știință. Extraordinar de conștiincios, el supunea rezultatele cercetărilor sale la numeroase și variate verificări și nu se hotăra să le dea publicității

(Continuare in pag. 2-a)

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 6 AUGUST 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și pe frontul Moldovei, nicio acțiune de luptă importantă.

Avioane anglo-americane de vânătoare, venind din Rusia, au mitraliat mai multe gări, trenuri și localități din Oltenia, călcând — încă odată — cele mai elementare reguli ale războiului.

Sunt victime printre călătorii din trenuri și populația rurală.

TEATRUL DE RĂZBOIU DIN FRANȚA

COLINDÂND PRIN BRETANIA

PONTORSON. — DOL. — DINAN. — RENNES

Plecând cu trenu. dela Caen, capitala vechii Normandii, ajungi, la Lison, de unde nu mai sunt decât 19 km. până la Saint-Lô, capitala departamentului Manche, pentru a cărui stăpânire s'au dat lupte titanice. Dela Saint-Lô până la Coutances, despre a cărui soartă nu se știe nimic precis, nu sunt decât 29 de km. Ocolind această localitate, despre care am vorbit mai pe larg în alt articol, trupele aliate, după ce au ocupat orășelul Avranches, situat mai la Sud, au pus stăpânire pe localitatea Pontorson. la hotarul dintre Normandia și Bretania. de unde linia ferată, ce pleacă dela Cherbourg, duce de-o parte la DOL și DINAN, de altă parte, pornind dela Pontorson, te îndreaptă spre Mont-Saint-Michel, iar dela Dol la Saint-Malo.

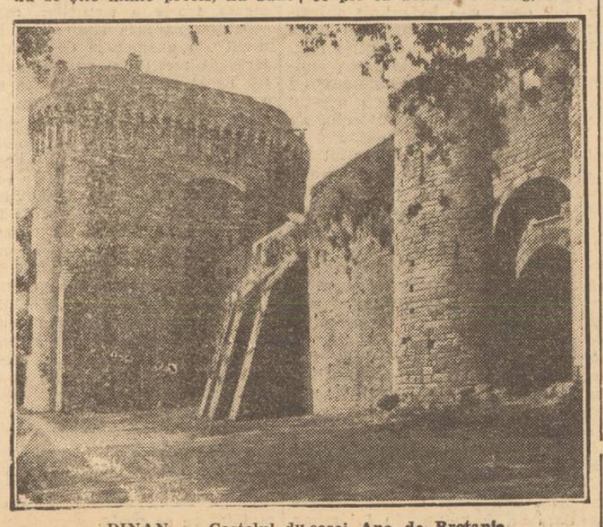

DINAN. — Castelul ducesei Ana de Bretania

Să ne oprim un moment la DOL, numit și Dol-de-Bretagne, care merită oarecare atenție. Acest orășel, cu o populație de 4473 de locuitori, a jucat un rol însemnat în evul-mediu ca punct de hotar între Normandia și Bretania și ca fortăreață aproape de coastă. Intăriturile acestei cetăți au stăvilit înaintarea lui Wilhelm Cuceritorul însuși, și au avut de înfruntat nu mai puțin de 14 asedii și bătălii, în curs de opt veacuri. Orășelul a păstrat o curioasă înfățișare medievală, cu strada-i principală, de-a-alungul căreia sunt înșirate clădiri construite de veacuri, din care o parte cu arcade. In piața cea mare a orașului se înalță vechea Catedrală „Saint-Samson", o frumoasă clădire gotică din sec. XIII—XVI, cu două turnuri, din cari unul e neisprăvit. La 2 km. de Dol, pe drumul ce duce spre Combourg — unde se află castelul în care Chateaubriand și-a petrecut copilăria — se înalță așa numita Pierre de Dol sau Champ-Dolent, un menhir înalt de vreo 10 m., în vârful

(Continuare in pag. 2-a)